

4. juli 2005. J.A. Mortensen Inventar og Bygning A/S mod Kulturministeriet

Frifindelse for erstatningskrav trods konstateret erstatningsgrundlag, fordi tabet vedrørte perioden, efter at erstatningsgrundlaget var bortfaldet på grund af egen skyld hos klageren

Denne kendelse er en fortsættelse af Klagenævnets kendelse af 22. marts 2004 i samme sag. Kulturministeriet havde gennemført 10 licitationer efter Tilbudsloven vedrørende 10 entrepriser i forbindelse med ombygning af en ejendom, og Klagenævnet konstaterede ved kendelsen af 22. marts 2004, at ministeriet i forbindelse med gennemførelsen af disse 10 licitationer havde handlet i strid med Tilbudsloven, idet ministeriet i licitationsbetingelserne havde anført, at ministeriet også var bygherre for en yderligere 11. entreprise om indretning af den pågældende bygning, om hvilket der på et senere tidspunkt skulle iværksættes en 11. licitation.

I den her resumerede kendelse fastslog Klagenævnet, at denne overtrædelse indebar, at ministeriet var erstatningsansvarligt over for klageren, som under den senere 11. licitation havde afgivet tilbud ud fra den opfattelse, at det var ministeriet, der var bygherre også vedrørende denne 11. entreprise.

Klagenævnet konstaterede imidlertid yderligere, at det af licitationsbetingelserne ved den 11. licitation, der blev iværksat ca. et halvt år efter de første 10 licitationer, tilstrækkeligt klart fremgik, at det ikke var ministeriet, men en privat institution, som skulle have entreprisen udført, og som derfor gennemførte licitationen. På denne baggrund konstaterede Klagenævnet, at klageren efter modtagelsen af licitationsbetingelserne vedrørende den 11. licitation havde udvist en egen skyld, der medførte, at ministeriets erstatningsansvar alene omfattede perioden indtil udsendelsen af licitationsbetingelserne vedrørende den 11. licitation.

Da de tab, som klageren gjorde gældende principalt med udgangspunkt i positiv opfyldelsesinteresse, subsidiært med udgangspunkt i negativ kontraktsinteresse, begge var forårsaget af klagerens handlinger efter, at klageren havde modtaget licitationsbetingelserne vedrørende den 11. licitation, var der ingen årsagssammenhæng mellem det konstaterede erstatningsgrundlag og de påberåbte tab, og Klagenævnet frifandt derfor ministeriet.

Da klageren kunne have erstatningskrav såvel mod ministeriet som mod den private institution, da ministeriet og den private institution under licitationerne og byggerierne havde samme tekniske rådgiver, og da ministeriets fejl var begået af den tekniske rådgiver, overvejede Klagenævnte, om der var en sådan sammenhæng mellem klagerens to erstatningskrav, at erstatningskravene skulle behandles samlet ved domstolene, hvilket ville indebære, at klagerens erstatningskrav mod ministeriet ikke var omfattet af Klagenævnets kompetence. Det var dog Klagenævnets vurdering, at der ikke var en sådan sammenhæng, og Klagenævnet afviste derfor ikke klagerens erstatningskrav mod ministeriet.